

Sygn. akt III AUa 1524/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący - Sędzia: SA Małgorzata Micorek-Wagner

Sędziowie: SA Witold Okniński (spr.)

SO Ewa Stryczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Aneta Wąsowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Warszawie

sprawy Ł. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W.

o rentę rodzinną

na skutek apelacji Ł. M.

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 marca 2012 r. sygn. akt VII U 151/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1524/12

UZASADNIENIE

Ł. M. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. z dnia 5 grudnia 2011 r. wnosząc o przywrócenie renty rodzinnej i wyrównanie należności. Ubezpieczony podniósł, że niezasadne jest przyjęcie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, iż brak jest podstaw do przedłużenia prawa do renty rodzinnej dla osoby, która ukończyła 25 lat na ostatnim roku studiów, a następnie powtarza ostatni rok nauki. Odwołujący stwierdził, że przyjęta przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych interpretacja art. 68 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest błędna.

Wedle jego oceny w art. 68 w.w. ustawy mówi się jedynie o przedłużeniu wypłacania świadczeń do 26 roku życia, jeśli uprawniony jest na ostatnim roku studiów. W art. 68 w.w. ustawy brak jest - zdaniem odwołującego - jakichkolwiek obostrzeń. Interpretację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony uznał za wykraczającą ponad zamiar ustawodawcy. Nadto podniósł, że organ o 10 dni przekroczył czas na wydanie decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując, że w wyniku postępowania wyjaśniającego uzyskano informację od uczelni, w której studiuje ubezpieczony, że w dniu 6 października 2011 r. został on po raz drugi wpisany na V rok studiów stacjonarnych z powodu niezłożenia do 30 września 2011 r. pracy magisterskiej. Nadto organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nie uczęszczał na żadne wykłady i zajęcia. Natomiast

dla oceny uprawnień w przedmiocie renty rodzinnej decydujące znaczenie ma ustalenie, czy osoba zainteresowana w dacie ukończenia 25 roku życia była studentem ostatniego roku studiów w szkole wyższej, tj. czy pobierała naukę.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2012 r. Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony Ł. M., urodzony (...), pobierał rentę rodzinną, do której prawo zostało ustalone w 1993 r. Od 1 października 2006 r. był studentem studiów stacjonarnych na Wydziale Prawa (...) (...) Kardynała S. W.. Planowany okres ukończenia studiów był do 31 lipca 2011 r., potem do 30 września 2011 r.

W dniu 12 sierpnia 2011 r. ubezpieczony ukończył 25. rok życia. Natomiast w dniu 3 października 2011 r. został skreślony z listy studentów na podstawie § 38 ust. 1 i 5 Regulaminu (...), stanowiącego załącznik do uchwały nr 22/2010 Senatu (...) z dnia 25 marca 2010 r. z powodu niezłożenia pracy magisterskiej w wyznaczonym terminie, tj. do 30 września 2011 r.

W dniu 6 października 2011 r. ubezpieczony wznowił studia i po raz drugi został wpisany na V rok studiów stacjonarnych.

Decyzją z dnia 5 grudnia 2011 r. w rozpoznaniu wniosku Ł. M. z dnia 26 października 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty rodzinnej. Decyzja ta jest przedmiotem zaskarżenia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy powołał się na art. 68 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz art. 160 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r., Nr 164, poz. 1365, ze zm.). Sąd Okręgowy stwierdził, że z pisma kierownika dziekanatu wydziału prawa kanonicznego z dnia 2 grudnia 2011 r. oraz z regulaminu studiów (...) - załącznik do uchwały Senatu (...) z dnia 25 marca 2010 r. wynika, że niezłożenie pracy magisterskiej w wyznaczonym terminie skutkowało skreśleniem z listy studentów (§ 38 ust. 1 i 5 regulaminu). Student zachowuje jednak prawo do wznowienia studiów (§ 18 ust. 4 i 5 regulaminu).

W świetle powyższego Sąd Okręgowy stwierdził, że odwołujący został w roku akademickim 2011/2012 po raz drugi wpisany na rok V studiów stacjonarnych. W kontekście przedłużenia prawa do renty rodzinnej skreślenie z listy studentów skutkowało utratą statusu studenta studiów wyższych, a tym samym nie można mówić o spełnieniu przesłanki uczęszczania na ostatni rok studiów wyższych. Wyłączona została możliwość przedłużenia ubezpieczonemu prawa do renty rodzinnej. Wznowienia studiów i ponownego wpisania na V rok studiów wyższych nie można uznać za wyczerpanie przesłanki określonej w art. 68 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wyjątek określony w art. 68 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS nie może być wykładany rozszerzająco, a za taką wykładnię należałoby uznać taką interpretację, która prowadziłaby do wniosku, że przerwanie toku studiów pozostaje bez wpływu na prawo do renty rodzinnej. Tym samym decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych należy uznać za prawidłową.

Ł. M. zaskarżył wyrok w całości, zarzucając mu złą interpretację przepisów oraz nierozpatrzenie wszystkich składanych zarzutów zgłaszanych przez niego wniosków dowodowych i tym samym błędne ustalenie stanu faktycznego.

W związku z powyższym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że wykładnia regulaminu studiów nie daje w przypadku niezłożenia w terminie pracy magisterskiej innej możliwości kontynuowania studiów jak tylko przez skreślenie i ponowne wpisanie na listę studentów. Brak innej możliwości postępowania w tym przypadku powoduje, iż Sąd w swoim wyroku powinien uwzględnić, iż taki sposób działania jest jedyną możliwością kontynuowania studiów, a co za tym idzie uznać zasadność pozwu.

Sąd Okręgowy nie uwzględnił w wyroku również okoliczności, iż urzędnik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych nie zachował terminu zawitego na udzielenie odpowiedzi na jego pismo. Sąd uznał też niesłusznie za prawdziwe informacje jakoby nie uczestniczył w zajęciach w trakcie powtarzania roku, co jest oczywiście nieprawdą. Zgodnie z planem zajęć na ostatnim semestrze studenci mają obowiązek tylko uczestniczyć w zajęciach seminaryjnych z promotorem i na takowe w trakcie powtarzanego roku uczęszczał.

Sąd Apelacyjny w Warszawie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Skarżący sformułował jeden ogólny zarzut, ale w jego treści zawarł złą interpretację przepisów, nierozpatrzenie zgłoszonych zarzutów i wniosków dowodowych oraz błędne ustalenie stanu faktycznego.

Zdaniem Sądu II instancji ani ten bardzo ogólny, a przez to nieprecyzyjny zarzut, ani jego poszczególne części nie są słuszne.

W ocenie Sądu Apelacyjnego postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd Okręgowy było wnikliwe i doprowadziło do ustalenia prawidłowych okoliczności sprawy, a w szczególności tego, że Ł. M., będąc studentem V roku stacjonarnych studiów, na Wydziale Prawa Kanonicznego (...) Kardynała S. W., 12 sierpnia 2011 r. ukończył 25 lat życia. W planowanym terminie, czyli do 30 września 2011 r. studiów nie ukończył. Na początku października został skreślony z listy studentów, lecz wkrótce wznowił studia i po raz drugi został wpisany na V rok.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego oddalenie odwołania Ł. M. nie narusza art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ponieważ wskazany przepis, przedłużający prawo do renty rodzinnej osobie, która osiągnęła 25 lat życia będąc na ostatnim roku studiów w szkole wyższej, w swej istocie służy „spokojnemu” zakończeniu tego roku studiów, a nie studiów jako takich, zakończonych obroną pracy magisterskiej. Stąd też powtarzanie ostatniego roku studiów wyższych, niezależnie od jego przyczyny, nie jest objęte gwarancją przedłużenia prawa do renty rodzinnej na kolejny rok, wykraczający poza regulaminowy tok studiów.

Prawo do pobierania renty rodzinnej nie ulega przedłużeniu w razie powtarzania ostatniego roku studiów. Takie stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2000 r. (II UKN 481/99, OSNAPiUS 2001, nr 19, poz. 593), a w wyroku z dnia 28 października 2003 r. stwierdził, iż określenie ostatniego roku studiów wyższych dla celów przedłużenia prawa do renty rodzinnej następuje na podstawie postanowień regulaminu studiów obowiązującego w konkretnej szkole wyższej (II UK 138/03 – OSNPUSiSP 2004 r, poz. 15, poz. 271).

Niezachowanie terminu przez organ rentowy na udzielenie odpowiedzi na pismo odwołującego się nie miało żadnego znaczenia dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Okręgowy.

W ocenie Sądu II instancji ani zaskarżona decyzja, ani zaskarżony wyrok nie mogą być uznane za przejaw dyskryminacji (traktowanie Ł. M. jako gorszego studenta z powodu powtarzania V roku studiów). Wręcz przeciwnie, przyznanie odwołującemu się prawa do renty rodzinnej na kolejny rok studiów, z naruszeniem warunków określonych w art. 68 ust. 2 powołanej ustawy, byłoby niezasłużonym przywilejem socjalnym.

Z tych też względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Sędziowie PRZEWODNICZĄCY

W. M. M. - W.

E. S.